

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4124/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., правних следбеника сада пок. тужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевећ, адвокат из ..., против туженог „Phillip Morris Operations“ А.Д. из Ниша, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 146/21 од 21.01.2021. године, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 146/21 од 21.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Основни суд у Нишу, пресудом П 2034/19 од 30.09.2020. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се обавезе тужени да исплати тужиоцима на име накнаде штете због изосталог приноса дувана у 2007. години, износ од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се обавезе тужени да исплати тужиоцима на име накнаде штете због неислаћене премије за дуван у листу у 2007. години, износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2016. године до коначне исплате, као и да им накнади трошкове поступка (став други изреке). Обавезао је тужиоце да накнаде туженом трошкове парничног поступка у износу од 191.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате, све у року од 15 дана од пријема пресуде под претњом извршења, док је одбио захтев за веће тражење трошкова (став трећи изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 146/21 од 21.01.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 2034/19 од 30.09.2020. године у ставу првом, другом и усвајајућем делу става трећег изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију тужилаца.

Апелациони суд у Нишу, решењем РЗ 106/21 од 08.07.2021. године, изјаснио се, да не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 146/21 од 21.01.2021. године.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5, а у вези члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба је поднета 25.12.2009. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 500.000,00 динара, који износ тужиоци потражују од туженог.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у износу од 40.000 евра, то ревизија тужилаца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију на основу одредбе члана 150. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 404. и 161. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**